

syndelse imod den første bør være lavere end Straffen for Krænelse af det sidste —, men tillige, at Svogerstabsforholdet er af en væsentlig ringere sædelig Betydning, naar det grunder sig paa legemlig Omgjængelse udenfor Ægteffab. Man har derfor i Udkastets § 160 for dette Tilfælde, i Lighed med hvad der er skeet i den norske Straffelovs Kap. 18. § 14, jfr. § 13, foreslaaet en meget lavere Straf end den i § 159 foreskrevne; under 1 Maanedes simpelt Fængsel bør Straffen dog formentlig ikke kunne nedsettes. Men ogsaa i Slægtsstabsforhold turde det, udenfor Forholdet imellem Forældre og Børn, have en væsentlig Indflydelse paa Forholdets sædelige Betydning, om det grunder sig paa Ægteffab eller ikke, og dette gjælder da navnlig med Hensyn til det eneste Slægtsstabsforhold, hvorom her udenfor Descendentforholdet bliver Spørgsmaal, nemlig Forholdet imellem Sødsfende, der under den sidste Forudsætning ofte slet ikke ville have levet sammen i det Familieliv, hvorfra Forholdet imellem Sødsfende ellers i en saa væsentlig Grad henter sin Betydning. Naar det kun er Halvsødsfende, og navnlig hvor det kun er Fader, som de Paagjældende have tilfælles, ville de endog jævnlig kunne være ganske fremmede for hinanden, hvorved iøvrigt erindres, at det dog naturligtvis i dette som i alle andre Tilfælde er en nødvendig Forudsætning for Strafs Anvendelse, at de Personer, der forsee sig med hinanden, ere vidende om det Slægtsstabs- (eller Svogerstabs-) Forhold, der gjør dette til en Forbrydelse. Medens man ellers i Almindelighed har troet, i Henseende til de heromhandlede Straffebestemmelser, at burde stille Forholdet mellem Sødsfende ved Siden af Forholdet mellem Stifførelde og Stifførn eller Svigerførelde og Svigerbørn m. v., har man efter det Ovennævnte anseet det rigtigt i Udkastets § 161 at tilføie en Bestemmelse om, at Straffen kan gaa ned til Fængsel, dog ikke under 2 Maanedes simpelt Fængsel, hvis Slægtsstabsforbindelsen ikke grunder sig paa Ægteffab.

Efter de Betragtninger, der have ledet til de for den egentlige Blodstam foreslaaede Straffe, vil det findes i sin Orden, at Straffen for den uegentlige Blodstam i Udkastets §

162 er sat til Fængsel eller Bøder i Almindelighed. Det Synspunkt, hvorfra man har meent, at denne Forbrydelse bør betragtes, er forsaavidt heelt forskjelligt fra det Synspunkt, hvorfra D. L.s 6—13—13 er gaaet ud, naar den for samme forskrev 1ste Gang Straf paa yderste Formue (efter Fd. 24de Septbr. 1824 § 2 Fængsel paa Bånd og Brød fra 2 Gange 4 til 4 Gange 5 Dage) foruden Forviisning fra Provindsen, og 2den Gang, saavel som naar de ikke rømmede Provindsen, endog Livsstraf. Efter Paragraphens Affattelse vil iøvrigt ogsaa denne Art Blodstam være at ansee som fuldblyrdet ved Samleiet, uden at paafølgende Besvangrelse udsfordres; dette synes i og for sig at være det rette, og der kan ialtsald efter den ovennævnte, i Paragraphen givne, Straffebestemmelse ikke være nogen Betænkelighed ved en saadan Forandring i Henseende til Begrebet, hvortil der efter D. L.s 6—13—13 udkræves, at de Paagjældende „avle Børn“. Uagtet det vistnok i og for sig kunde være ønskeligt, i selve Paragraphen, i Lighed med hvad der er skeet i Udkastets § 159, at betegne de fjernere Slægt- og Svogerstabsforhold, man har for Die, jfr. Fd. 23de Mai 1800 § 1, har man dog bestemt sig for her at indskrænke sig til en Henviisning til den øvrige Lovgivning, navnlig fordi en speciel Opregning af de enkelte Tilfælde vilde blive særdeles vidtløftig („legemlig Omgang med Fæster eller Møster, Bedstefaders eller Bedstemoders Søster o. s. v. eller med Broders nuværende eller tidligere Hustru eller med Farbroders eller Morbroders, Bedstefaders eller Bedstemoders Broders o. s. v. nuværende eller tidligere Hustrus Fæster eller Møster og saa fremdeles opad“), og derhos yderligere maatte fuldstændiggjøres ved en Bestemmelse angaaende de Tilfælde, hvor hiint Slægt- eller Svogerstabs grunder sig paa ulovlig Kjønnsforbindelse.

Som i de indledende Bemærkninger til dette Kapitel antydet, har man ikke fundet Anledning til i Straffeloven at optage nogen Bestemmelse svarende til D. L.s 6—13—2, forsaavidt deri sættes Straf (efter Fd. 24de Septbr. 1824 §§ 1 og 3 Fængsel paa Bånd og Brød i 6 Gange 5 Dage eller Forbedrings-